

Міністерство освіти і науки України

Презентація на тему: “Тарас Григорович Шевченко – художник!”

Підготували:
Студент групи ФТ-31
Майстренко Е.В.

Шевченко Тарас Григорович

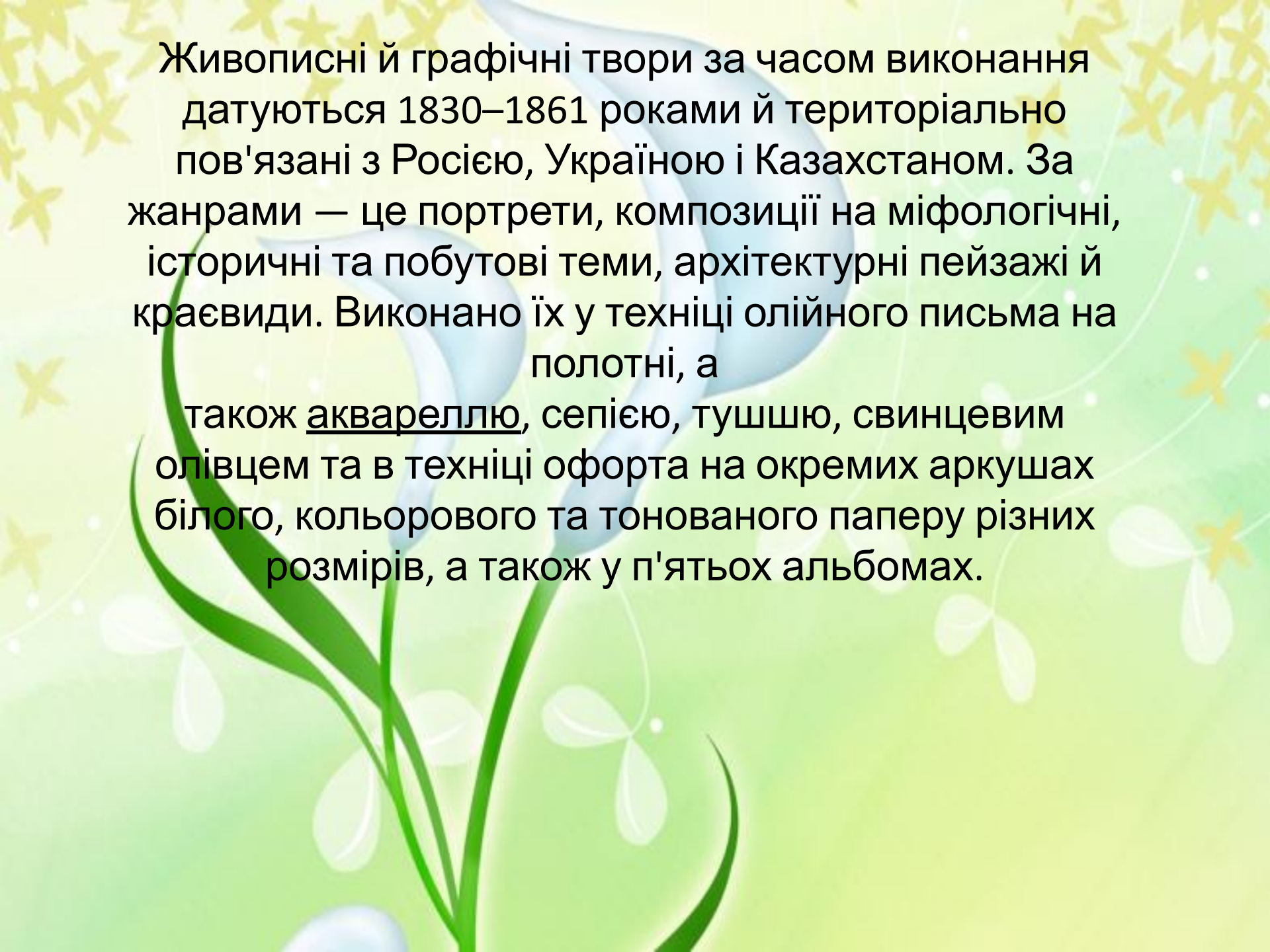
Тарас Григорович Шевченко (відомий також як **Кобзар**; 25 лютого (9 березня) 1814, с. Моринці, Київська губернія, (нині Черкаська область) — 26 лютого (10 березня) 1861, м. Санкт-Петербург) — український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник (живописець, гравер), громадський та політичний діяч, фольклорист,

Художня творчість

Збереглося 835 творів, що дійшли
до нашого часу в оригіналах і
частково
в гравюрах на металі й дереві росій-
ських та граверів з інших країн, а
також у копіях, що їх виконали
художники ще за життя Шевченка.
Уявлення про мистецьку спадщину
Шевченка доповнюють відомості
про понад 270 втрачених і досі не
знайдених робіт.

Живописні й графічні твори за часом виконання датуються 1830–1861 роками й територіально пов'язані з Росією, Україною і Казахстаном. За жанрами — це портрети, композиції на міфологічні, історичні та побутові теми, архітектурні пейзажі й краєвиди. Виконано їх у техніці олійного письма на полотні, а також аквареллю, сепією, тушшю, свинцевим олівцем та в техніці офорта на окремих аркушах білого, кольорового та тонованого паперу різних розмірів, а також у п'ятьох альбомах.

Значну частину мистецької спадщини Шевченка становлять завершені роботи, але не менш цінними для розуміння творчого шляху й розкриття творчого методу художника є й його численні ескізи, етюди, начерки та навчальні студії. З усіх творів лише незначна частина має авторські підписи, написи і ще менша — авторські дати.

Потяг до живопису та малювання у Шевченка був з самих ранніх років його життя, ще будучи зовсім маленьким Тарас любив розмальовувати крейдою стіни хати, стіл, лавки, різними дивними чудернацькими візерунками, також з насолодою малював людей, тварин, пейзажі. Якось намалював п'яного дядя Богорського, в якого перебував на вихованні з 13 років, після смерті своїх батьків.

«Погруддя жінки»

Одна з картин того періоду – «Погруддя жінки», написана простим олівцем у 1830 році, Тарасу тоді було всього 16 років. Можливо ця гарна мрійлива панянка на картині була одною з його муз

Портрет пана Енгельгарда, зроблений аквареллю, 1833 рік

У 1828 році Шевченко стає наймитом Павла Енгельгарда, багатого росіянина дворянського походження.

Енгельгарди були своєрідними тогочасними олігархами, адже їхня родина входила у четвірку найбагатших українських сімей.

Перед Шевченком відчинилися двері в широкий світ науки й мистецтва. Оформившись студентом Академії мистецтв, Шевченко став улюбленим учнем Брюллова. Бувши вже не абияким портретистом, він опанував також мистецтво гравюри й виявив видатні здібності як графік та ілюстратор.

Митці всіх віків прагнули оспівати природу, яка давала їм силу і натхнення. Шевченко ніби був створений для того, щоб виразити словом і фарбами всю красу навколишнього. Тривалий час він жив за межами України, але марив нею, згадував рідну Черкащину, Київщину.

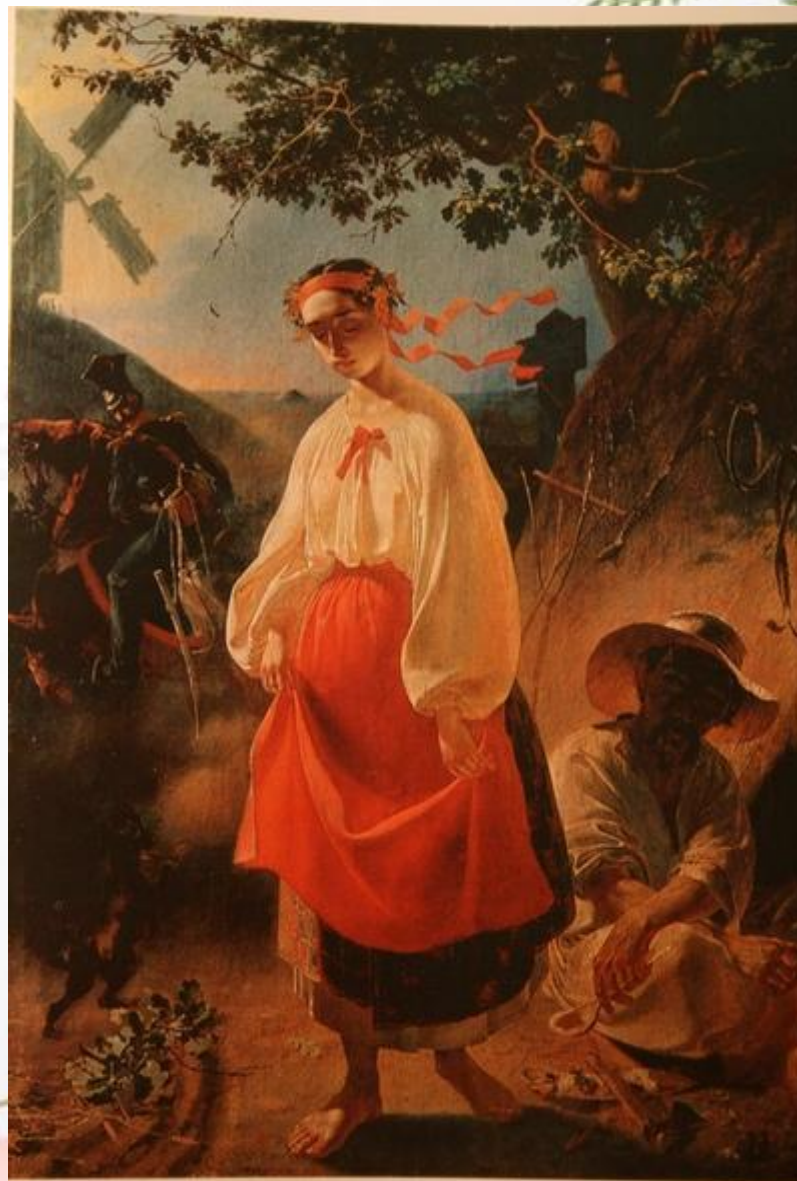
"... я хочу малювати нашу Україну ... Я її намалюю в трьох книгах, в першій будуть види, чи то по красі своїй, чи по історії прикметні, в другій теперішній людський побут, а в третій історія ... На рік буде виходити 10-ть картин" (Лист Т.Шевченка до О.Бодянського від 6-7 травня 1844 р.

144. ЦЕРКВА ВСІХ СВЯТИХ У КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКІЙ ЛАВРІ.
Сеня. [IV—IX 1846].

«Катерина»

Одна з найцікавіших картин Шевченка, написана олією у 1840 році. Картина дуже символічна, у формі образів автор передає ті почуття, які неначе хвилі здіймались у його серці.

«Циганка гадає українській дівчині»

Написана у
1841 році,
українська
дівчина
символізує не
що інше, як
саму Україну.

Костел у Києві, 1846 рік.

Портрет молодої княгині

У 1847 році Шевченко
отримав замовлення
написати портрет
молодої княгині
Катерини
Кейкаутової, ніжна та
юна жінка, яка
страждала від
деспотизму свого
чоловіка, викликала
співчуття та симпатію
художника.

«Пожежа у степу»

А це одна з кращих його картин пейзажного напрямку – «Пожежа у степу», написана у 1848 році, під час степного переходу із Орська до Аральського моря, коли Шевченко став очевидцем дивовижного вражаючого видовища – велетенського полум'я, від підпаленої казахами сухої трави.

Портрет Ганни
Закревської

Тарас Григорович - портретист

Молитва за
вмерших

Портрет Іллі
Лизогуба

Портрет Михайла Щепкіна

Портрет Платона
Закревського

Гористий берег
острова Миколая
І 1848-1849рр.

Пейзажі Шевченка

Укріплення
Раїм. 1848 р

Аскольдова Могила

1846р.

***Воздвиженський
монастир в
Полтаві***

***Шхуни біля форта
Кос-Арал***

***Почаївська лавра
з заходу***

Почаїв очима художника

Вид на околині з тераси
св. Даври, А. Савард. 1846 р.

Малюнки здебільшого розповідають нам про убоге життя Шевченкової родини і всього покріпаченого українського села ("Удовина хата", "Селянське подвір'я", "На околиці", "Хата біля річки", "Хата над ставком"). Чарівна природа на малюнках, як і в подіях є контрастом до важких соціальних умов життя народу.

175. ХАТА БІЛЯ РІЧКИ.
Олівець. [V—X 1843].

№ 116-10

116. ХУТІР НА УКРАЇНІ.
Олівець, акварель. [IV 1845—IV 1846].

Особливо улюблені пейзажні мотиви Шевченка — зображення мальовничих околиць та куточків сіл, містечок, берегів тихих степових річок, ставків, урочищ тощо ("Повінь", "Комора в Потоках", "Андруші", "Урочище Стінка", "Хутір на Україні", "У Вюнищі", "В Решетилівці"). Ці твори сповнені справжньої поезії, в них лагідна, мрійлива українська природа знайшла свого натхненного співця. Майстерні вони і з боку малярської техніки.

"Голова жінки" – твір досконаліший. Вважається, що тут майстерно, засобами світлотіні змодельовано обличчя, обрамлене красивими гофрованими пасмами кучерів. Однак у плані характерності образу цей твір поступається перед портретом П.В. Енгельгардта. З жіночих зображень наймайстерніший портрет Катерини Абаж, в якому вражає виняткова чарівність створеного художником образу молодої жінки, граціозної, з цнотливим виразом обличчя. Особливої привабливості портретові надають легкі, прозорі, надзвичайно ніжні сріблясто-блакитні тони, в яких цей твір виконано.

3. ГОЛОВА ЖІНКИ.
Акварель. 1834.

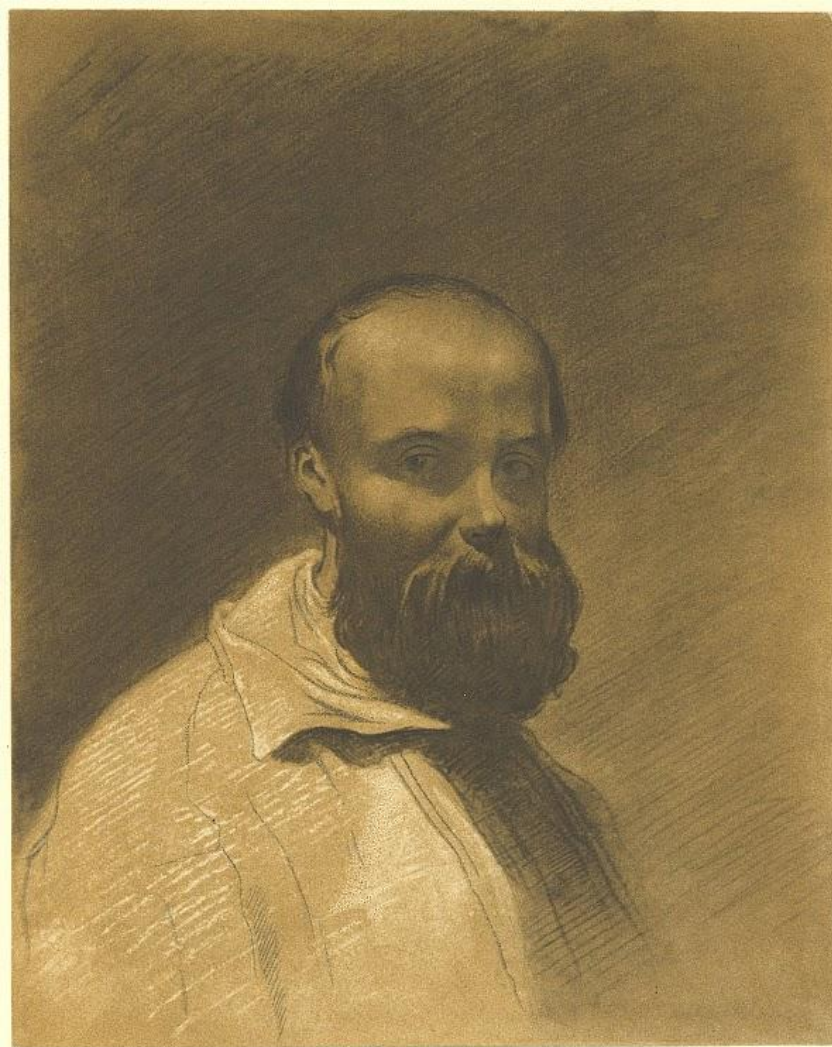
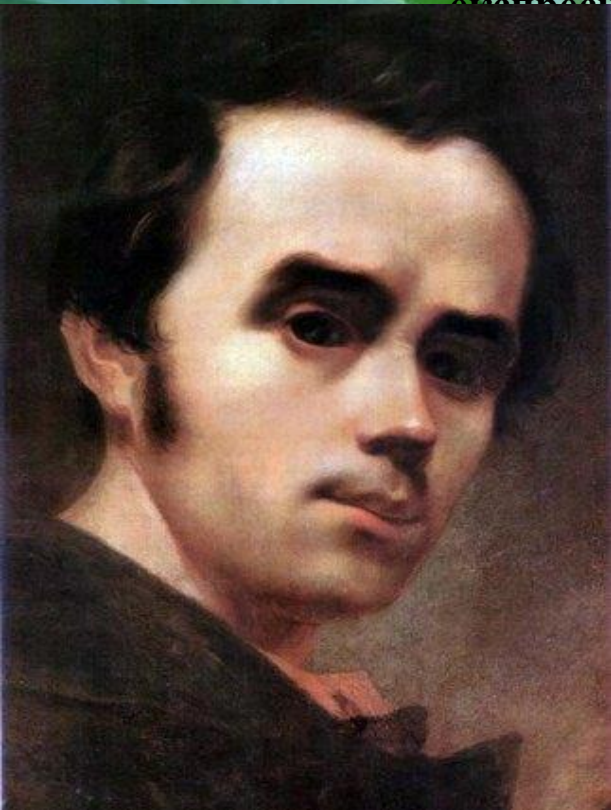

125. КАМ'ЯНИЙ ХРЕСТ СВ. БОРИСА.
Акварель. [VIII—IX 1845].

Шевченко - художник не компонував свої пейзажі, а змальовував краєвиди, які бачив перед собою. Саме тому в його робочих альбомах ми знайдемо багато начерків гілок дерева, бур'янів, хат, церков. За тематикою пейзажні малюнки Шевченка 1843 – 1847 рр. можна поділити на дві групи: малюнки, на яких зображено сільські краєвиди і пейзажі, на яких відтворені історичні та архітектурні пам'ятки.

До власних зображень художник звертається протягом усього життя. На виставці представлено автопортрет 1845 року. Перед глядачем - романтично піднесений образ молодого митця. Експонується також автопортрет 1849-1850 рр., створений на засланні, та самозображення 1857 року, виконане після повернення з неволі. Зокрема, автопортрет у шапці та кожусі (офорт), створений за фотографією Г.

Денґера 1859 р. (його сучасники вважали найвдалішим і найбільш схожим із усіх прижиттєвих зображень митця). Технічно портрет виконано бездоганно, офортний штрих набув тут виняткової виразності.

16. АВТОПОРТРЕТ.
Італійський олівець, білло. [VII—VIII 1851].

130. ДЕРЕВО.
Олівець. [IV 1845—осінь 1846].

«Свою Україну любіть.

Любіть її... Во врем'я люте.

В останню тяжкую минуту

За неї Господа моліть.»

Т. Шевченко